

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาภาษาในคัมภีร์สังคหกรรมปุณฺณทริกสูตร ซึ่งบันทึกด้วยภาษาสันสกฤตผสมหรือภาษาสันสกฤตในพระพุทธศาสนาว่าแตกต่างจากภาษาสันสกฤตปาดินอย่างไร

การศึกษาพบว่าการใช้ภาษาสันสกฤตในคัมภีร์สังคหกรรมปุณฺณทริกสูตร มีข้อแตกต่างจากภาษาสันสกฤตมาตรฐานหลายประเด็น ประเด็นที่สำคัญคือ การสนธิไม่เคร่งครัดตามกฎไวยากรณ์ อัญญาธิยของปาดินิ เช่น การไม่สนธิในตำแหน่งที่จะต้องสนธิ การสนธิไม่ถูกต้องตามกฎไวยากรณ์อัญญาธิยของปาดินิ ส่วนมากพบในส่วนที่เป็นร้อยกรอง ซึ่งอาจเป็นเพราะอิทธิพลของฉันทลักษณ์บังคับ

การสร้างคำและวากยสัมพันธ์ การแจกคำนามและคำคุณนามไม่สอดคล้องกันในเรื่อง ลิงค์ วจนะ และวิภक्ति มีการใช้พหูวจนะแทนทวิวจนะ การใช้วิภक्तिไม่เคร่งครัด วิภक्तिบางวิภक्ति ถูกกลบไป ซึ่งทำให้ยากแก่การสันนิษฐานความหมายของคำและสัมพันธ์ตามหลักไวยากรณ์ การสร้างคำกริยามีลักษณะไปทางภาษาปรากฤต คือ ใช้คำกริยาที่ลงท้ายด้วยสระ อ (อะ) เป็นส่วนมาก

ฉันทลักษณ์ โดยส่วนใหญ่แล้วใช้ฉันทลักษณ์อยู่ในประเภทอนุชฎฉันท (อนุชฎ) คือ อนุชฎฉันท (อนุชฎ) ประเภทตรีชฎฉันท (ตรีชฎ) คือ อินทรวีเชียรฉันท (อินทรวุชรา) อุเปนทรวีเชียรฉันท (อุเปนทรวุชรา) และ อุปชาติฉันท (อุปชาติ) และประเภทชคตีฉันท (ชคตี) คือ อินทรวังศฉันท (อินทรวังศา) วังศสตฉันท (วังศสต) และ อุปชาติฉันท (อุปชาติ) ในการเรียบเรียงคัมภีร์ แต่รูปแบบฉันทลักษณ์บางตอนในคัมภีร์สังคหกรรมปุณฺณทริกสูตรไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นฉันทลักษณ์ประเภทใด

The aim of this thesis is to study the so-called Mixed Sanskrit or Buddhist Sanskrit in the Saddharmapundarika Sūtra chapter 1-5 from the Linguistics point of view. It has been found that there are linguistic differences in many aspects between Sanskrit in the Saddharmapundarika Sūtra and Pāṇinī Sanskrit.

In Phonology, Sandhi or euphonic combination rules, unlike those in Classical Sanskrit, are not strictly observed, i.e. omission and improper in Sandhi are met with. These aspects were found in mostly the verses, partly, because of metric causa.

In Morphology, forms, which are incorrect according to Pāṇini Grammar, are frequently found, particularly in verses. The nominal endings between noun and adjective are not grammatically in agreement. The Syntactical peculiarities include the loss of nominal endings, making the meaning rather obscure. A few cases of change of gender between masculine and neuter are also noted. In numbers, dual is sometimes replaced by plural. Verb formations tend to put more emphasis on thematic stems as in Prākṛits.

The metres used, in the main, are of three kinds. They are anuṣṭubh (anuṣṭubh), triṣṭubh (indravajrā, upendravajrā and upajāti) and jagatī (indravaṁśā, vaṁśastha and upajāti) in this work. There are verses, of which the metres cannot be determined.